

Innst. S. nr. 77

(2007-2008)

Innstilling til Stortinget fra næringskomiteen

St.meld. nr. 32 (2006-2007)

Innstilling fra næringskomiteen om dei fiskeri- avtalane Noreg har inngått med andre land for 2007 og fisket etter avtalane i 2005 og 2006

Til Stortinget

1. SAMMENDRAG

1.1 Innledning

Etter FNs havrettskonvensjon av 10. desember 1982 har kyststatane suverene rettar til å utnytte ressursane i havet innanfor dei økonomiske sonene. Dei kyststatane som deler ein eller fleire fiskebestandar, skal samarbeide om regulering og vern av bestandane. Utvidinga av nasjonal fiskerijurisdiksjon til 200 nautiske mil på slutten av syttitalet førte såleis til ein overgang frå fleirsidige forhandlingar innan ramma av NEAFC (North East Atlantic Fisheries Commission) til tosidige forhandlingar mellom dei kyststatane som saman har suverene rettar til fiskebestandane. Dette inneber at såkalla tredjeland som ikkje har kyststatsrettar i det aktuelle området, ikkje tek del i avgjerder om forvaltninga av bestandane slik dei gjorde tidlegare.

Det er eit generelt forbod mot fiske i Noregs økonomiske sone og i fiskerisona rundt Jan Mayen for fiskarar som ikkje er norske statsborgarar. Regjeringa kan likevel fastsetje forskrifter som opnar for eit regulert og avgrensa utanlandsk fiske i samsvar med dei fiskeriavtalane som er inngått med andre land. Forskrifter for fiskevernsona ved Svalbard er sette i verk på eit ikkje-diskriminerande grunnlag for både norske og utanlandske fartøy.

Noreg har inngått ulike typar fiskeriavtalar som opnar for utanlandsk fiske i norske havområde.

1.2 Kvoteavtalene for 2007, deltakelse i flersidig fiskerisamarbeid og i regionale forvaltnings- organisasjoner

Norge - Russland

Dei viktigaste fiskebestandane i Barentshavet har eit utbreiingsområde som dekkjer norsk og russisk sone og fiskevernsona rundt Svalbard. År om anna er det også mogleg å fiske torsk i internasjonalt farvatn. I regi av Den blanda norsk-russiske fiskerikommisjonen fører Noreg og Russland årleg kvoteforhandlingar om totalkvotar for fellesbestandane i Barentshavet: norsk arktisk torsk, norsk arktisk hyse og lodde.

Partane avtalar også fordeling av kvotane mellom Noreg, Russland og tredjeland. Det er semje mellom partane om ei fast prosentvis fordeling av fellesbestandane. Etter avsetjing til tredjeland vert kvotane for norsk arktisk torsk og norsk arktisk hyse fordelte med 50 pst. til kvar av partane. Tredjelandskvoten av norsk arktisk torsk og hyse vert fordelt med 60 pst. til Noregs økonomiske sone (NØS) og 40 pst. til Russlands økonomiske sone (RØS). Avtalen opnar for at partane kan fiske delar av sine kvotar på desse bestandane i sona til den andre parten. Loddebestanden er fordelt med 60 pst. til Noreg og 40 pst. til Russland.

I fiskeriforhandlingane med Russland om ein kvoteavtale for 2007 vart partane samde om ein totalkvote (TAC) for norsk arktisk torsk på 424 000 tonn, medrekna 21 000 tonn murmansktsorsk. Dette er i tråd med forvaltningsplanen som vart vedteken under den 31. sesjonen i Den blanda norsk-russiske fiskerikommisjonen og vidareutvikla under den 33. sesjonen. Det er framleis grunn til å uroe seg over situasjonen for norsk kysttorsk.

Noreg og Russland har sett ein totalkvote for norsk arktisk hyse på 150 000 tonn for 2007. Partane var einige om at det heller ikkje i 2007 skal fiskast lodde.

Noreg og Russland er også samde om eit kvotebyte på eksklusive bestandar i 2007.

Noreg og Russland vart under den 35. sesjonen samde om å forvalte bestanden av kongekrabbe kvar for seg frå og med 2007. Noreg informerte den russiske part om at den norske totalkvoten var fastsett til 300 000 individ i NØS aust for 26°A. Den russiske part orienterte om at den russiske kvoten av kongekrabbe var fastsett til 3 180 000 individ for 2007.

Eit hovudfokus for samarbeidet mellom Noreg og Russland om forvaltning og kontroll i Barentshavet i 2006 har vore arbeidet for ein styrka kontroll med uttak og omlasting av fisk i Barentshavet.

Under den blanda fiskerikommisjonens 35. sesjon stadfesta partane at det var gjort gode framsteg i 2006. Særleg gjeld dette utveksling av satellittsporingsdata og opplysningar om fartøya sine kvotar. Dette er tiltak som i vesentleg grad betrar oversynet over fiskeuttaket i Barentshavet, og gjer det mogleg å følgje opp mistenkjeleg fiske frå enkeltfartøy.

Sjølv om det bilaterale fiskerisamarbeidet med Russland framleis er krevjande og komplisert, er det grunn til å understreke at det er oppnådd reell framgang i 2006. Dette har òg gitt konkret utslag i redusert overfiske. Ifølgje berekningar gjort av Fiskeridirektoratet har det russiske overfisket av torsk og hyse blitt redusert med 23 og 55 pst. i 2006, samanlikna med 2005.

Norge - EU

På grunnlag av rammeavtalen med EU om fiskeri har Noreg frå 1978 og fram til i dag inngått årlege kvoteavtalar om Noreg og EU sitt fiske i Nordsjøen, Noreg sitt fiske vest av Dei britiske øyane og EU sitt fiske i Noreg si økonomiske sone i Barentshavet. Det har frå 1979 vore semje mellom Noreg og EU om delinga av totalkvotane for fellesbestandane av torsk, hyse, sei, kviting og raudspette i Nordsjøen. Partane kom i 1997 også fram til ein avtale om fast fordeling av totalkvotane for nordsjøisild.

I samarbeidet mellom Noreg og EU er det framleis område der det trengst felles tiltak for å betre fiskeriforvaltninga. I arbeidet med å betre beskatningsmønsteret i Nordsjøen er utkast av fisk eit særleg og samansett problem.

Det har vore usemje mellom Noreg og EU om forvaltningsregimet for makrell i mange år. Hovudproblemet er deling av kvoten mellom partane. Til no har Noreg og EU berre avtalt årlege ad hoc-arrangement for makrellen. På grunnlag av kjennskap til makrellen sitt utbreiingsmønster har ein på norsk side meint at Noreg har eit rettkome krav på ein større del av makrellen. Det norske kravet er til no avvist av EU.

Kvoteavtalen med EU for 2007 speglar den vanskelege bestandssituasjonen for fleire av botnfiskbestandane i Nordsjøen. Partane har mellom anna vedteke å redusere kvoten på torsk ytterlegare slik at den no er den lågaste nokon gong. I tråd med dei reviderte forvaltningsplanane er totalkvoten for hyse noko auka medan kvotane for sei og kviting er på same nivå som i 2006. Vidare er totalkvoten for raudspette redusert frå

2006 til 2007. Noreg og EU er dessutan samde om å halde fram det felles arbeidet med å forbetre utnyttinga av botnfisk.

Fordelinga av makrell mellom Noreg og EU er eit spørsmål som partane forhandlar om og følgjer opp i dei årlege tosidige forhandlingane.

Andre avtaler

I 1999 vart Noreg, EU og Færøyane samde om ein trepartsavtale om forvaltning av makrell i Nordaust-Atlanteren. Med denne avtalen aksepterte Noreg og EU at Færøyane er kyststat til makrellen. Partane har inngått tilsvarende avtalar for kvart av åra 2001 til 2007. Dei tre kyststatane vedtok ein såkalla "referanse-TAC", som var utgangspunkt for drøftingane i NEAFC om regulering av makrellfisket i internasjonalt farvatn for 2007. På årsmøtet i NEAFC vedtok partane ei regulering av makrell i internasjonalt farvatn som inneber ein kvote for dette området på 47 890 tonn. Island har sett fram formelle reservasjonar mot denne reguleringa.

Noreg har for 2007 inngått kvoteavtalar med EU om fisket i Skagerrak/Kattegat og om svensk fiske i den norske delen av Nordsjøen. Noreg har vidare inngått tosidige kvoteavtalar for 2007 med Færøyane og Grønland. Det er for 2006 også utveksla kvotar med Island i tråd med "Smøtholsavtalen" og den tilhøyrande tosidige avtalen, medan Noreg i 2006 vidareførte trepartsavtalen med Island og Grønland om regulering av lodde i området mellom Island, Grønland og Jan Mayen.

Det vart også i 2006 gjennomført fempartsforhandlingar om norsk vårgytande sild mellom Noreg, Island, Færøyane, EU og Russland. 18. januar 2007 vart det underteikna ein kyststatsavtale for 2007, for første gong sidan 2002.

Sidan 1999 har dei landa som er definerte som kyststatar til kolmule - Noreg, EU, Færøyane, Island og Grønland - arbeidd med å etablere eit forvaltningsregime for heile kolmulebestanden. 16. desember 2005 underteikna partane ein kyststatsavtale om kolmule. Avtalen tek opp i seg ein langsiktig forvaltningsstrategi som inneber ein reduksjon i fisket til forvaltningsmåla er nådde. Basert på denne rammeavtalen vart partane einige om ein kyststatsavtale også for 2007.

Partane i NEAFC vart på årsmøtet i 2006 einige om reguleringstiltak for fiske av uer i Irmingerhavet i 2007 og fastsette ein totalkvote på 46 000 tonn. Av dette har Noreg ein del på 1 645 tonn. Delar av uerbestanden i Irmingerhavet, som NEAFC forvaltar, har dei seinaste åra vore observert og delvis utnytta i NAFO-området (North East Atlantic Fisheries Commission). Den norske uerkvoten for 2007 er, som i åra 2001 til 2006, ein totalkvote for begge områda.

Rekefisket ved "Flemish Cap" (NAFO-område) har sidan 1996 vore regulert gjennom grenser for kor mange fartøy som kan delta i fisket, og kor mange døgn dei kan fiske samla. Norske fartøy kan samanlagt fiske 1 985 fiskedøgn i 2007, og 32 norske fartøy kan ta del i fangsten.

Flersidig fiskerisamarbeid/regionale forvaltningsorganisasjoner

Noreg er medlem av og har også i år teke del i dei årlege møta i dei regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonane NAFO og NEAFC. Noreg deltek i samarbeidet i IWC ("International Whaling Commission") og NAMMCO ("North Atlantic Marine Mammal Commission") om forvaltninga av kval. Partsmøta til CITES ("Convention of International Trade on Endangered Species of Fauna and Flora"), som Noreg tek del i, er også viktige i samband med handel med fisk og kval. Som medlem i CCAMLR ("Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources") er Noreg representert på møta til organisasjonen. Noreg tek også del i det internasjonale fiskerisamarbeidet innan organisasjonen ICCAT ("International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas") og i den regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonen SEAFO ("South East Atlantic Fisheries Organization").

IWC vart oppretta for å sikre ei berekraftig forvaltning av kvalressursane, og Noreg deltek på årsmøta og andre møte om forvaltning av kval. I 1982 vedtok IWC eit totalforbod mot all kommersiell kvalfangst. Noreg har reservert seg mot dette forbodet, og er derfor ikkje bunden av det.

Konvensjonen om internasjonal handel med trua dyre- og planteartar, CITES, regulerer internasjonal handel med artar frå vill fauna som er trua av utrydding, eller som kan verte det om ikkje handelen vert regulert. I 1983 vart vågekval ført opp på liste I under CITES. Dette inneber eit forbod mot handel med produkt av vågekval. Noreg har reservert seg mot denne listinga fordi vågekvalen ikkje fyller kravet om å vere trua av utrydding.

1.3 Bestandsutregning, rådgiving, tilstandsrapporter og langsiktige forvaltningsplaner

Bestandsutregning ("assessment") inneber vanlegvis å kombinere tilgjengeleg informasjon frå fangststatistikk og data frå vitenskaplege tokt. Ved hjelp av ulike matematiske modellar reknar ein ut kor stor bestanden er i dag ved å sjå på kor store årsklassane var i fjor, og så trekkje frå dei individa som har døydd på grunn av fiske og naturleg død (blitt etne av andre, sjukdom, matmangel, alderdom) i løpet av året. Dei viktigaste datakjeldene i slike modellar er:

- fangststatistikk med stikkprøver av alderssamansetjing (skal fortelje kor mykje som er blitt fiska i løpet av året av dei forskjellige årsklassane)
- toktdata (fortel om relative endringar i talet på fisk i kvar aldersgruppe i forhold til året før)

Dei årlege forhandlingane Noreg fører med andre land er baserte på rådgivinga frå Det internasjonale havforskningsrådet, ICES ("International Council for the Exploration of the Sea"). Rådgivinga frå ICES vert utarbeidd av Den rådgivande komiteen for fiskeriforvaltning, ACFM ("Advisory Committee on Fisheries

Management"). ACFM hentar inn vitenskapleg bakgrunnsmateriale frå medlemslanda og gir årlege råd om fangstmengder for dei viktigaste fiskeslagane i Nordaust-Atlanteren.

Sidan 1997 har Noreg vore med på å vedta langsiktige forvaltningsplanar for alle fellesbestandane i Barentshavet saman med Russland, dei viktigaste botnfiskbestandane og sild i Nordsjøen saman med EU, makrell i Nordaust-Atlanteren saman med EU og Færøyane, norsk vårgytande sild saman med EU, Russland, Island og Færøyane, og no også for kolmule. Slike planar er ein viktig føresetnad for å oppnå målet om ei berekraftig forvaltning av alle dei kommersielle fiskebestandane som Noreg deler med andre land.

Det er derfor eit langsiktig mål for norske fiskeristyrsmakter at forvaltninga skal baserast på meir heilskaplege forvaltningsplanar enn dei vi har i dag, der det ikkje berre vert teke omsyn til biologiske, men også til økonomiske og andre relevante faktorar.

Ein syner til St.meld. nr. 32 (2006-2007) for tilstandsrapportar og rådgiving for dei viktigaste fiskebestandane i norske farvatn.

1.4 Kontrollordninger og kontrollsamarbeid

I Noreg har Fiskeridirektoratet ansvaret for ressurskontrollen saman med Kystvakta og salslaga.

Kystvakta er underlagt Forsvarsdepartementet. Kystvakta har ansvaret for ressurskontrollen på havet. Frå 1996 er Kystvakta utvida med ei indre kystvakt som skal gjennomføre fiskerioppsynet innanfor grensa for sjøterritoriet på 12 nautiske mil.

Salslaga har ansvar for all førstehandsomsetning av fisk i Noreg, og salslaga utfører ein viktig del av kontrollarbeidet.

I internasjonale samanhengar vert det norske systemet med nært samarbeid mellom Fiskeridirektorat, Kystvakt og salslag ofte framheva som ein særskild vellykka modell for god ressurskontroll.

Noreg har i ei årrekke hatt på plass kontrollavtalar og avtalar om gjensidig satellittsporing med dei viktigaste samarbeidspartane i fiskerisektoren, mellom anna med Russland og EU-landa. Desse avtalane vert no fornya.

Fiskeridepartementet vedtok å innføre satellittovervaking av alle norske fiske- og fangstfartøy over 24 meter frå juli 2000. Denne sporinga gjeld i område både under norsk og utanlandsk fiskerijurisdiksjon. Ved fiske i EU-sona gjeld sporingsplikt fartøy over 15 meter. Tilsvarende har EU-fartøy over 15 meter sporingsplikt i område under norsk fiskerijurisdiksjon. Vidare vert alle norske fartøy, uavhengig av storleik, spora ved fiske i internasjonalt farvatn. For utanlandske fiskefartøy gjeld krav om satellittsporing i Noregs økonomiske sone, i fiskerisona ved Jan Mayen, i fiskevernsona ved Svalbard og i Svalbards territorialfarvatn og indre farvatn.

Norske styresmakter har dei seinare åra innført ei rekkje tiltak for å angripe ulovleg, urapportert og uregulert fiske. Eit sentralt tiltak har vore den såkalla "svartelistinga" av fartøy som har drive uønska aktivitet i område utanfor norsk jurisdiksjon. Dette gjeld far-

tøy som fører utanlandsk flagg, då det er mogleg å sanksjonere på annan måte overfor norske fartøy. Fiskeridirektoratet ser til at fartøy som har delteke i uregulert fiske i internasjonalt farvatn, vert nekta lisens i Noregs økonomiske sone. Vidare kan slike fartøy nekta å føre norsk flagg, og ein kan nekte landing av fangst i Noreg. Det kan også setjast inn sanksjonar mot utanlandske fartøy som bryt regelverket i norske farvatn. Regionale organisasjonar som NEAFC og NAFO har innført svartelisting av fartøy som fiskar ulovleg. Dei regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonane samarbeider stadig betre om kva fartøy som skal inn på svartelistene. I 2006 er det gjennom lovendring gitt heimel til å innføre føresegnar for å setje i verk ei rekkje nye tiltak (forbod) overfor fartøy som er svartelista i regionale organisasjonar og som oppsøker norske farvatn.

Noreg arbeider også globalt for å sikre meir forpliktande samarbeid i fiskeripolitikken for å redusere det ulovlege, rapporterte og uregulerte fisket. På evalueringskonferansen for FN-avtalen om fiske på det opne hav i New York i mai 2006, fekk Noreg støtte for at det skal utarbeidast eit bindande globalt regime for hamnestatskontroll i fiskerisektoren. Norske styresmaktar arbeider for å starte denne prosessen i FAO i 2007.

EU er ein viktig aktør i det internasjonale samarbeidet for å få redusert UUU-fisket, og Noreg har dei seinare åra hatt eit godt samarbeid med EU-kommisjonen i så måte. EU og Noreg koordinerte mellom anna arbeidet med hamnestatsregimet i NEAFC, og Noreg og EU-kommisjonen undertekna 4. oktober 2006 ein intensjonsavtale om samarbeid innan ressurskontroll.

Kontroll med ressursuttaket på felles fiskebestandar krev eit nært samarbeid mellom dei landa som deler ressursane. Eit slikt samarbeid er inngått med begge dei to partane som Noreg deler viktige fiskeressursar med: Russland og EU. Noreg har også inngått avtalar om kontroll direkte med enkelte medlemsland i EU og fleire andre statar. Noreg har kontrollavtalar med Irland, Danmark, Sverige, Nederland, Storbritannia, Frankrike, Tyskland, Polen, Portugal og Litauen. I tillegg har Noreg inngått kontrollavtalar med Russland, Færøyane, Island, Grønland, Canada og Marokko.

I avtalen mellom Noreg og Russland er partane samde om å setje visse vilkår til dei kvotane dei gir til tredjeland. Noreg og Canada undertekna 30. juni 1995 ein avtale om bevaring og handheving på fiskeriområdet.

1.5 Norsk utnytting av kvoter

Dei norske fartøya har nytta kvoten på fellesbestanden torsk nord om 62°N godt i 2005 og 2006. Det sto noko att av hysekvoten i 2005, medan hysekvoten vart overfiska i 2006.

I Nordsjøen vart dei norske kvotane av fellesbestandane sei, makrell og sild oppfiska i 2006 og makrell oppfiska i 2005, medan det sto att ein rest av sei- og sildekvoten i 2005. Kvotane på dei andre konsumfellesbestandane vart ikkje utnytta i same høge grad.

Til saman vart det i 2005 fiska 473 000 tonn kolmule i internasjonalt område, medan det i 2006 vart fiska

69 000 tonn. Endringa skuldast at Noreg har fiska i andre områder. I begge åra vart kolmulekvoten i EU-sona nytta meir eller mindre fullt ut.

Norske linefartøy utnytta om lag 66 pst. av botnfiskkvotane av blålange, lange og brosme i EUs farvatn i 2005 og om lag 72 pst. i 2006. I færøyske farvatn har norske fartøy fiska nesten heile botnfiskkvoten i 2005, medan utnyttingsgraden var noko lågare i 2006.

Noreg har kvotar ved Grønland etter dei årlege kvoteavtalane med Grønland og EU. For norske fiskarar er kvotane på blåkveite, uer og reker av stor verdi. Desse kvotane vert stort sett godt utnytta. Dei seinare åra er også torskekvoten godt utnytta.

I sesongen 2006/2007 tok dei norske fartøya heile kvoten på 39.045 tonn lodde i Islands fiskerisone. Sesongen 2005/2006 var det norske loddefisket dårleg med totalt fiska kvantum på 2 047 tonn.

Det norske fisket i Skagerrak var i hovudsak konsentrert om reker og sild i 2005 og 2006.

Rekefisket ved Flemish Cap har vore eit viktig potensielt driftsalternativ for rekeflåten, særleg for grønlandsrekeflåten. Det var to fartøy som deltok i rekefisket ved Flemish Cap i 2005, medan eitt fartøy deltok i 2006. Årsaka til nedgangen i rekefisket ved Flemish Cap dei siste åra er auka pris på drivstoff, lågare rekeprisar og styrka kronekurs.

I tillegg til fisket innanfor kvoteavtalar med andre land, har norske fartøy sidan 1990 fiska uer i internasjonalt område i Irmingerhavet. Dette fisket nådde ein topp i 1992 og 1993 med om lag 14 600 tonn begge åra. I 2005 vart det fiska om lag 3 800 tonn, og i 2006 om lag 5 900 tonn.

1.6 Utenlandsk utnytting av kvoter

Når det gjeld utanlandsk utnytting av kvotar, er det eit generelt trekk at kvotane av torsk, hyse og sei nord om 62°N er godt utnytta av dei landa som har kvotetterar i området.

Hovudtyngda av EU sitt fiske i Nordsjøen og i Skagerrak skjer på botnfiskartar (torsk, hyse, sei o.a.), sild, makrell og kolmule. Grunna dårleg bestandssituasjon har kvotar og fangst av tobis og augepål vorte kraftig redusert i 2005 og 2006. EU har i dei seinare åra hatt relativt god utnytting av torske-, hyse- og seikvotane sine i Nordsjøen. Utnyttinga av dei fastsette kvotane i Skagerrak har også vore gjennomgåande høg for EU.

I 2005 fiska Færøyane 33 pst. av seikvoten sin i NØS i Nordsjøen, medan berre 8 pst. av seikvoten vart utnytta i 2006. I høve til kvotane sine har Færøyane fiska mykje sild og makrell i NØS i Nordsjøen i 2005 og 2006.

Grønland har sidan kvoteavtalen vart inngått i 1991 vore lite aktiv i fiske på konsumartar i Nordsjøen. I 2005 og 2006 har det vore aktivitet frå eitt grønlandsk fartøy.

I hovudsak utnyttar Sverige godt dei bilaterale kvotane sine i norsk del av Nordsjøen. Fisket er i stor grad retta mot kvotane deira av torsk, sei, makrell, sild og reker.

2. KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sigrun Eng, Steinar Gullvåg, Sigvald Oppebøen Hansen, Arne L. Haugen og Gorm Kjernli fra Fremskrittspartiet, Hans Frode Kielland Asmyhr, Kåre Fostervold og Øyvind Korsberg, fra Høyre, Torbjørn Hansen og Elisabeth Røbekk Nørve, fra Sosialistisk Venstreparti, Inge Ryan, fra Kristelig Folkeparti, Ingebrigt S. Sørfohn, fra Senterpartiet, lederen Ola Borten Moe, og fra Venstre, Leif Helge Kongshaug, viser til den fremlagte St.meld. nr. 32 (2006-2007) og redegjørelsen av de fiskeriattalene som er inngått med andre land for 2007 og fisket etter avtalene i 2005 og 2006.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at St.meld. nr. 32 er en årlig melding til Stortinget om de fiskeriattalene Norge inngår med andre land. Etter flertallets oppfatning er det overraskende at mindretallet/Høyre i denne sammenheng tar til orde for å reforhandle sentrale avtaler innen fiskeriforvaltningen. Flertallet understreker at de etablerte samarbeidsavtalene står sentralt i forvaltningen av sentrale norske fiskebestander.

Norge har som overordnet strategi å oppnå ansvarlig forvaltning av de marine ressursene i Nord-Atlanteren, noe flertallet støtter. Flertallet viser også til at Norge er folkerettslig forpliktet til en slik ansvarlig ressursforvaltning gjennom FN-avtalen om fiske på det åpne hav og FNs havrettskonvensjon. Retten til å utnytte de levende marine ressurser forutsetter at Norge ivaretar sin plikt til å samarbeide om forsvarlig ressursforvaltning for bestander vi deler med andre land. Flertallet vil se det som svært uheldig om slike etablerte avtaler brytes, slik Høyre/mindretallet tar til orde for. Det vil kunne innebære at statene som i dag samarbeider om forsvarlig forvaltning av felles ressurser, vil anse at de ikke er bundet av noen omforent totalkvote på den felles bestanden. Etter flertallets oppfatning vil dette kunne føre til at bestanden totalt sett ikke blir ansvarlig forvaltet, med økt fare for bestandskollaps.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil på det sterkeste tilbakevise påstander fra regjeringspartiene om at mindretallet vil bryte etablerte samarbeidsavtaler. Disse medlemmer viser til at Regjeringen har et samlet storting bak seg ved en eventuell reforhandling med sikte på å bedre vilkårene for norsk fiskerinæring.

Tiltak mot ulovlig fiske

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at kontroll på ressursuttaket på felles fiskebestander krever et nært

samarbeid mellom de landene som deler ressursene. Flertallet har merket seg at et slikt samarbeid er inngått med begge partene som Norge deler viktige fiskeressurser med, Russland og EU. Norge har også inngått avtaler om kontroll direkte med enkelte medlemsland i EU og flere andre stater.

Flertallet er tilfreds med at Regjeringen har innført en rekke tiltak for å hindre ulovlig, urapportert og uregulert fiske, bl.a. den såkalte "svartelisten" over fartøy som har drevet med uønsket aktivitet i områder utenfor norsk jurisdiksjon. Flertallet viser til at det avtale- og folkerettslige rammeverk Regjeringen er i ferd med å etablere, er avgjørende i kampen mot UUU-fiske, og etter flertallets synspunkter vil forslaget fra mindretallet/Høyre om å bryte etablerte samarbeidsavtaler, undergrave dette arbeidet. Flertallet viser i denne sammenheng til at forholdet til EU, Russland og Island er av avgjørende betydning i kampen mot IUU-fiske.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at en omfattende del av norsk fiske (målt i vekt) skjer på bestander vi deler med andre land. To- eller flersidige avtaler om forvaltning av felles fiskeressurser er avgjørende for å sikre bærekraftige fiskebestander. Våre avtalepartnere ser også ut til å ta problemstillingene med ulovlig, urapportert og uregulert fiske (UUU-fiske) på alvor. Økt fokus fra politiske myndigheter over tid og bedre kontrollregimer har synliggjort et omfattende overfiske spesielt i Barentshavet. Fokuset på UUU-fiske har vært sterkt den siste tiden på grunn av enkeltsaker og at avtaler har kommet på plass som følge av arbeid over lang tid. Tiltakene som har blitt satt i verk har til en viss grad virket, men innsatsen mot UUU-fiske krever stor innsats i mange år fremover.

Disse medlemmer har med interesse registrert EU-kommisjonens tiltak mot UUU-fiske som ble presentert 30. oktober 2007 i Lisboa. Målet er å få bort alt ulovlig fiske. Det er en omfattende strategi med fire hovedpunkter. Det første de gjør, er å stenge EU-markedet mot illegale fiskeprodukter gjennom et havnekontrollsystem som krever forhåndsgodkjent sertifisering av havnestaten før fartøyene får anløpe EU-havner. Ved at EU stenger sine havner for ulovlig fiske, gjør det situasjonen for piratfiskerne enda vanskeligere. Det andre forslaget er å etablere en svarteliste av UUU-fartøy og stater som ikke tar problemet på alvor. En slik liste kan gjøre kontrollarbeidet enklere mellom de ulike landene. Det tredje er å styrke muligheten EUs medlemmer skal ha til å påføre sanksjoner på dem av deres egne som gjør seg skyldig i deltagelse eller støtte til UUU-fiske. Størrelsen på bøtene økes også, slik at ikke de økonomiske fordelene ved ulovlig fiske er større enn bøtenivået. Videre erkjenner EU at UUU-fiske ikke alene kan bekjempes innenfor EUs grenser, og tar derfor som et fjerde grep initiativ for å etablere samarbeid på regional basis og på internasjonalt nivå. Betydningen av at EU tar disse problemstillingene på alvor, er avgjørende for om vi skal lykkes i målet om å

få bort ulovlig fiske. Disse medlemmer mener det er viktig at Norge jobber sammen med EU og andre land for å få slutt på det miljøskadelige overfisket som har pågått og pågår. Havforskningsinstituttet meldte ifølge NTB den 30. november 2007 at ulovlig fiske var i tilbakegang for 2007. Disse medlemmer mener det er et resultat av målrettede tiltak og arbeid over flere år.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre er bekymret over at UUU-fiske kan gi seg utslag i reduserte nasjonale kvoter og medføre et dårligere driftsgrunnlag for fiskeflåten. Disse medlemmer viser til at statsråden har anslått overfiske i Barentshavet til å ligge på om lag 117 000 tonn torsk og 28 600 tonn hyse for 2006 - jf. brev fra statsråden til komiteen av 26. november 2007 (vedlagt). Dette utgjør en førstehandsverdi på mellom 1,3 og 1,8 mrd. kroner.

Disse medlemmer mener det er viktig å ha et lovverk som fanger opp UUU-fiske. Disse medlemmer viser til at det nylig har falt dom i Høyesterett der en russisk tråler og et lastefartøy ble frifunnet for ulovlig omlastning ved Bjørnøya. Disse medlemmer mener det er viktig å ha et oppdatert og slagkraftig lovverk som tetter igjen alle smutthull for å stoppe UUU-fiske. Disse medlemmer registrerer at Regjeringens budsjettforslag for 2008 medfører at 3 av kystvaktas fartøy må gå ut av tjeneste. Disse medlemmer mener dette vil svekke muligheten for å bekjempe UUU-fiske, noe som er svært uheldig.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet i sitt alternative statsbudsjett foreslo å styrke Kystvakten med 300 mill. kroner for 2008.

Medlemene i komiteen frå Kristelig Folkeparti og Venstre strekar under at EU sin felles fiskeripolitikk diverre har vore lite berekraftig. Politikken har vore prega av svake reguleringar og mangelfull handheving og sanksjonering. Resultatet er sviktande bestandar i EU sine farvatn, og at EU inngår fiskeriatvar mellom anna med fattige land på vilkår som er uheldige både i eit utviklings- og miljøperspektiv. Det er på høg tid at EU nå følgjer etter Noreg og innfører tiltak som stenging av hamner for fisk som har vore fanga på ulovleg vis, svartelisting av fartøy som har vore tekne for regelbrot og sterkare sanksjonering mot lovbrutarar.

Fiskeriatvaten med Russland

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at et hovedfokus i samarbeidet mellom Norge og Russland om forvaltning og kontroll i Barentshavet i 2006, har vært arbeidet for å styrke kontroll med uttak og omlasting av fisk i Barentshavet. Flertallet har merket seg at det bilaterale fiskerisamarbeidet med Russland fremdeles er krevende og komplisert, men også at det er oppnådd reell fremgang i 2006.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det er positivt at norske myndigheter har engasjert seg aktivt i forhold til det russiske urapporterte fisket i Barentshavet, men vil understreke at det fortsatt er betydelig russisk overfiske. Russland viser liten vilje og evne til å følge opp de tiltak Norge og Russland er blitt enige om i kontrollsammenheng. Disse medlemmer mener det over tid ikke er akseptabelt at Russland ikke overholder den inngåtte fiskeriatvaten med Norge. Det er viktig å understreke at utviklingen har gått i riktig retning på noen områder.

Disse medlemmer vil understreke viktigheten av at Norge overholder egne kvoteregimer for å holde press mot Russland.

Fiskeriatvaten med EU

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at Norge, EU og Færøyene vedtok forvaltningsplanen for makrell i Nordøst-Atlanteren første gang 19. november 1999. Denne har siden blitt videreført hvert eneste år. Forvaltningsplanen har frem til nå gitt et stabilt og bærekraftig utbytte i makrellfisket, og har således også bidratt til å gi makrellforvaltningen en stor grad av legitimitet i forhold til omverdenen.

Flertallet har merket seg at Norge og EU vil videreføre arbeidet med å effektivisere kontrollen av landinger av makrell og prioritere spørsmålet om hvordan man skal få bedre kontroll på havet, herunder tiltak mot utkast.

Flertallet er kjent med at Norge bruker betydelige ressurser på makrellforskning, og at utfordringen er å få andre land til å satse mer. Det vises i denne sammenheng til Havforskningsinstituttets rolle som en stor aktør internasjonalt innen marin forskning, og som utfører store oppgaver for at forvalterne skal kunne treffe beslutninger på best mulig grunnlag.

Flertallet har merket seg at det i samarbeidet mellom Norge og EU fortsatt er områder der det er behov for felles tiltak for å bedre fiskeriforvaltningen. Flertallet viser også til at bestandssituasjonen til tobis og øyepål bekymrer forskerne og må tas på alvor. Det er en målsetting å få til felles forvaltning og fordeling av disse bestandene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at EU over flere år har overfisket makrellkvoten. EUs økte fokus på overfiske og straffetiltak mot de nasjoner/fartøy som har fisket ulovlig, har virket positivt. Hovedproblemet i avtalen med EU er fordeling og forvaltning av makrellbestanden. Disse medlemmer mener det er viktig å få etablert et felles forskningsprosjekt for bedre å kartlegge makrellbestandens sonetilhørighet. Sonetilhørigheten er avgjørende for hvilke andeler de ulike kyststatene skal ha av totalkvoten på makrell. Et moment i denne debatten er at EU har fastsatt en sydlig makrellkvote som holdes utenfor fordelingen mellom kyststatene. Det er uenighet om hvorvidt det finnes en egen sydlig makrellbe-

stand. Norge og Færøyene er uenige, men har akseptert det siden det har blitt inngått en kvoteavtale der den sydlige kvoten blir trukket fra den avtalte totalkvoten. Norges andel av makrellbestanden blir dermed ytterligere redusert. Disse medlemmer mener Norge må øke forskningsinnsatsen og være villig til å stå uten en makrellavtale for å forsøke å løse denne situasjonen. Det var ikke før de ble utsatt for betydelig press fra bl.a. tidligere fiskeriminister Svein Ludvigsen, at EU endret på vanntrekkbestemmelsen som ga mottaksanleggene i EU store konkurransefordeler, samt at det førte til en beskatning av makrellbestanden som var høyere enn kvotene.

Smutthullsavtalen

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, har merket seg at Høyre/opposisjonen har anbefalt at Smutthullavtalen reforhandles for å oppnå en bedre balanse til Norge. Etter flertallets oppfatning kan et brudd med etablerte avtaler sette forvaltningen av fiskeriene i dette området i fare. Flertallet viser til at spørsmålet om reforhandling av Smutthullavtalen har vært oppe til behandling hos utenriksministeren og fiskeri- og kystministeren i forbindelse med at fristen for oppsigelse av avtalen løp ut i juni 2002 og juni 2006.

Avtalen mellom Norges regjering, Islands regjering og Den russiske føderasjons regjering om "visse samarbeidsforhold på fiskeriområdet" (Smutthullavtalen) ble inngått i 1999. Flertallet viser til at avtalen kom i stand på bakgrunn av det betydelige islandske fisket i det internasjonale farvannet "Smutthullet" i Barentshavet fra 1993 av, og prinsipiell uenighet om forvaltning av fisket utenfor 200 nautiske mil.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at i forbindelse med inngåelsen av "Smutthullavtalen" i 1999 uttalte utenrikskomiteen i Innst. S. nr. 241 (1998-1999):

"Ved revisjon av protokollen bør det være et mål for Regjeringen å søke en utjevning av kvotefordelingen for å oppnå en bedret balanse mellom den kvote islandske fartøyer kan ta i norsk sone og den kvote norske fartøyer kan ta i islandsk sone."

Disse medlemmer er kjent med at Fiskebåtredernes Forbund tok initiativ til reforhandling for å oppnå en mer balansert avtale i 2006 og i 2002. Regjeringen avsto å be om revisjon ut fra en helhetsvurdering. Det er tre år mellom hver mulighet til revisjon. Disse medlemmer mener Regjeringen bør ta initiativ til reforhandling ved neste revisjonsmulighet med sikte på å bedre balansen til Norges fordel, eventuelt orientere Stortinget om årsaken til ikke å be om en revisjon.

Rammebetingelser

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, ser det ikke som naturlig at Stortinget tar stilling til rammebetingelser i fremtidige fiskeriforhandlinger. Etter flertallets mening bør det være opp til den til enhver tid sittende regjering å vurdere hva som tjener Norges interesser best, innenfor de overordnede rammer som springer ut fra Stortingets mandat.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det er viktig at de nasjoner som beskatter felles ressurser, har mest mulig like tekniske reguleringsbestemmelser for å sikre konkurranseforholdene. Et eksempel er lik vanntrekkprosent. I mange år hadde EU høyere vanntrekkprosent i forbindelse med leveranser av sild og makrell. Det medførte at industrien i EU fikk gratis råstoff på grunn av reell overvekt og at flåten fisket mer enn tildelte kvoter. Tidligere fiskeriminister Svein Ludvigsen var sentral for å rydde opp i disse forholdene. Et annet eksempel er at flåten fra ulike land bruker ulike omregningsfaktorer, slik at kvotebelastningen blir ulik når produsert råstoff skal omgjøres til rundvekt som i sin tur belastes kvotene. Andre eksempler er ulike maskevidde, ulikt minstemål mv. Disse medlemmer mener det er viktig å få harmonisert disse rammebetingelsene. Videre er det viktig at rammebetingelser for øvrig er gode. Det gjelder skatte- og avgiftspolitikken, og struktur- og reguleringspolitikken. Norsk fiskeflåte - og norsk fiskeindustri - konkurrerer på en internasjonal arena og må ha like gode konkurransevilkår som de nasjoner vi konkurrerer med. Den nylig innførte NO_x-avgiften er et eksempel der vi opplevde at den norske delen av flåten som fisket i internasjonalt farvann og leverte råstoffet i utlandet, slapp unna hele avgiften. Disse medlemmer mener Regjeringen må være seg bevisst forhold som virker konkurransevridende for den norske fiskeflåten.

Komiteen tar Regjeringens redegjørelse for fisket i 2005 og 2006, og avtalene for 2007, til orientering.

3. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til meldingen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

St.meld. nr. 32 (2006-2007) - om dei fiskeriatvalane Noreg har inngått med andre land for 2007 og fisket etter avtalene i 2005 og 2006 - vedlegges protokollen.

Oslo, i næringskomiteen, den 6. desember 2007

Ola Borten Moe
leder

Elisabeth Røbekk Nørve
ordfører

Vedlegg 1

Brev fra Fiskeri- og kystdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, datert 26. november 2007

St.meld. nr. 32 (2006-2007) De fiskeriattalene Norge har inngått med andre land for 2007 og fisket etter avtalene i 2005 og 2006, fra Fiskeri- og kystdepartementet

I forbindelse med behandling av ovennevnte sak hadde Næringskomiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet følgende spørsmål: Hvor stort var overfisket (UUU-fiske) på henholdsvis norskarktisk torsk og hyse i Barentshavet i 2006, og hva var førstehandsverdien?

I rapporten om russisk fiske av torsk og hyse 2006 som Fiskeridirektoratet la fram 21. mars 2007, heter det følgende:

"Det er to hovedkonklusjoner en kan trekke på basis av denne rapporten.

For det første tyder våre beregninger på at det russiske uttak av torsk og hyse er lavere i 2006 enn i 2005. Dette innebærer også at beregnet fiske av torsk og hyse i 2006 utover den russiske kvoten er lavere enn i 2005. Med samme forutsetninger og metode som anvendt i 2005 finner vi at det russiske fiske av torsk utover kvote er redusert fra ca 101 000 tonn i 2005 til i underkant av 78 000 tonn i 2006. Dette innebærer en nedgang på ca 23%. Tilsvarende finner vi at det russiske fisket av hyse utover den russiske kvoten er redusert fra 36 300 tonn til ca 16 300 tonn, en reduksjon på 55 %.

Havforskningsinstituttets beregninger tyder også på en nedgang i det russiske uttak av torsk og hyse. Instituttet finner dermed også en nedgang i beregnet overfiske. For det andre tyder våre beregninger på at det russiske fisket utover kvote i 2006 ligger på ca 117 000 tonn torsk og 28 600 tonn hyse. Årsaken til at disse

beregningene gir høyere tall enn i 2005 er altså at en har lagt til grunn andre, og mer sannsynlige, forutsetninger med hensyn til fyllingsgrad og ikke at det russiske overfisket har økt fra 2005 til 2006."

Russiske myndigheter har en annen oppfatning av overfiskets størrelse. Fra norsk side reises det imidlertid spørsmål ved om det foreligger tilfredsstillende dokumentasjon som belegger russiske tall. Fiskerimyndighetene arbeider kontinuerlig med å forbedre metodene for å anslå overfisket, herunder gjennom samarbeid med Russland under Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det har vært gjort store anstrengelser for å få til en bilateral analyse av overfisket. Dette har vært svært krevende å få til. I møter mellom norske og russiske eksperter er det sannsynliggjort at de norske anslagene for 2006 er for høye - med minst 20 000 tonn.

Når det gjelder førstehandsverdi, kan det regnes med anslagsvis ca. kr. 15 pr. kg. for torsk og ca. kr. 9 pr. kg. for hyse. Innenfor rammene av nevnte rapport gir dette et anslag av førstehandsverdi av overfisket (dersom dette hadde vært landet i Norge innenfor lovlig kvote) på mellom 1,3 milliarder og 1,8 milliarder kroner.

Det å gjøre anslag over overfisket er komplisert, da det forutsetter kunnskap om ulovlige aktiviteter. Det er stor usikkerhet rundt tallene og det vil sannsynligvis aldri kunne settes to streker under et slikt svar. Uansett er det ingen tvil om at overfisket er av en slik størrelsesorden at kampen mot UUU-fisket må fortsette. Vi opplever at det går i riktig retning.

Vedlegg 2

Brev fra Fiskeri- og kystdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, datert 27. november 2007

St.meld. nr. 32 (2006-2007) De fiskeriattalene Norge har inngått med andre land for 2007 og fisket etter avtalene i 2005 og 2006, fra Fiskeri- og kystdepartementet - 3 spørsmål

I forbindelse med behandling av denne saken hadde komiteens medlemmer fra Høyre følgende spørsmål:

1. I forbindelse med inngåelsen av "Smutthullavtalen" i 1999 uttalte Utenrikskomiteen i Innst.S.nr.241 (1998-1999) at avtalen skulle opp til ny vurdering med tanke på å jevne ut i hvilke soner kvotene tas opp. Hvilke helhetsvurderinger lå til grunn for å ikke be om revidering med tanke på en forbedret balanse i 2006?

2. Hva vil konsekvensene være av at Norge som et ledd for å øke sine relative andeler av makrellfordelingen velger å stå uten en makrellavtale?

3. På hvilken måte kan Stortinget best mulig bidra til å styrke Norges forhandlingsposisjoner i internasjonale fiskeriforhandlinger?

1.

Norge har som overordnet strategi å oppnå ansvarlig forvaltning av alle de marine levende ressursene i Nord-Atlanteren. En slik ansvarlig ressursforvaltning er Norge folkerettslig forpliktet til gjennom FNs havrettstraktat og FN-avtalen om fiske på det åpne hav. Retten til å utnytte de levende marine ressurser forutsetter at Norge ivaretar sin plikt til ansvarlig ressursforvaltning, også når det gjelder de bestander vi deler med andre land.

Avtalen mellom Norges regjering, Islands regjering og Den russiske føderasjons regjering om "visse samarbeidsforhold på fiskeriområdet" (Smutthullavtalen) ble inngått i 1999. Avtalen kom i stand på bakgrunn av det betydelige islandske fisket i det internasjonale farvannet "Smutthullet" i Barentshavet fra 1993 av, og prinsipiell uenighet om forvaltning av fisket utenfor 200 nautiske mil. Avtalen innebar viktige prinsipielle

islandske innrømmelser - en anerkjennelse av det norsk-russiske forvaltningsregimet for norsk-arktisk torsk og avståelse fra å fiske i Vernesonen og Smutthullet. Avtalen gir også fiskerettigheter for norske og islandske fiskere i hverandres økonomiske soner. Bytteforholdet og de islandske innrømmelser utgjør samlet sett grunnlaget for avtalen. Etter en samlet vurdering har Norge – i likhet med konklusjonen som ble trukket under forrige regjering i 2002 – ikke bedt om revisjon av avtalen eller dens bilaterale protokoll mellom Norge og Island. De øvrige parter har heller ikke bedt om revisjon, slik at denne vil løpe for fire nye år.

2.

Norge, EU og Færøyene vedtok forvaltningsplanen for makrell i Nordøst-Atlanteren første gang 19. november 1999. Denne har siden blitt videreført hvert år. Forvaltningsplanen har frem til nå gitt et stabilt og bærekraftig ubytte i makrellfisket, og har således også bidratt til å gi makrellforvaltningen en stor grad av legitimitet i forhold til omverdenen. Etter hvert som konsumentene blir mer og mer opptatt av bærekraftig forvaltning, er ansvarlig ressursforvaltning også i ferd med å bli et markedsfortrinn ved salg av fisken.

Etter at Norge i løpet av de siste år har kommet til enighet om et forvaltningsregime for norsk vårgytende sild og kolmule, er alle de store pelagiske bestandene forvaltet innenfor avtaler med de aktuelle kyststatene.

Dersom etablerte avtaler brytes, innebærer dette at statene som i dag samarbeider om forsvarlig forvaltning av felles ressurser ikke blir bundet av noen avtale om totalkvote på den felles bestanden. Dette innebærer en fare for at enkelte parter vil øke sitt nasjonale fisketrykk for å få andre parter til å gjøre forhandlingsmessige innrømmelser i frykt for overbeskatning og bestandskollaps. Også på norsk side har det blant enkelte næringsaktører vært argumentert for en slik linje.

Det er videre verdt å understreke at forholdet til EU, Russland og Island er av avgjørende betydning i kam-

pen mot IUU-fiske. Uten et etablert samarbeid med fastlagte avtaler på ressursforvaltningssiden ville det neppe vært mulig å oppnå det tette og fortrolige samarbeid med EUs kontrollverk som har ført til at EU (gjennom Den nordøstatlantiske fiskerikommisjon - NEAFC) har påtatt seg å kontrollere alle landinger av norsk fryst torsk i EUs havner. Det kan ikke utelukkes at forhandlingsbrudd på forvaltningsområdet kan ha negative konsekvenser for videreutviklingen av kontrollsamarbeidet. Det å si opp etablerte avtaler kan således ha en rekke ringvirkninger og det må vurderes konkret fra sak til sak hvor vidt sannsynligheten for et bedret forhandlingsresultat oppveier risikoen for uheldige bieffekter.

Vedrørende avtalens rammebetingelser vises det spesielt til vanntrekksprosenten på sild og makrell. Felles vanntrekksprosent ble innført fra 1. februar 2004. Norske myndigheter har de siste årene lagt ned mye arbeid gjennom en felles arbeidsgruppe for kontroll med pelagiske fangster når det gjelder å få på plass veiesystemer som er godkjent, kalibrert og plombert. Samarbeidet har utviklet seg meget positivt. I 2007 har partene spesielt arbeidet med å overvåke implementering av vedtatte tiltak og havnestatskontrollen.

Norge og EU vil videreføre arbeidet med å effektivisere kontrollen av landinger av makrell, og prioritere spørsmålet om hvordan bedre kontroll på havet, herunder tiltak mot utkast og slipping.

3.

I relasjon til det tredje spørsmålet vil jeg begrense meg til å understreke viktigheten av at Norges posisjoner bestemmes med utgangspunkt i en helhetlig og bærekraftig forvaltningsstrategi, der spørsmålet om forhandlingsposisjoner ses i sammenheng med de gevinster det er å hente gjennom internasjonalt omforment ansvarlig ressursforvaltning, både i et nærings-, bestands- og markedsperspektiv.

